

Lene Jensen (S):

Den gode nyhed er jo, at der er masser af partier i Folketinget, der siger, at de vil forskningen det godt, og den gode nyhed er også, at der er masser af partier i Folketinget, som gerne vil innovationen det godt.

Hvis man er i tvivl om, hvad Socialdemokratiet mener, og hvad vi har fremlagt af konkrete forslag, vil jeg anbefale følgende læsestof til den juleferie, der venter om kort tid: For det første vores forskningspolitiske oplæg fra august måned i år og for det andet vores finanslovsforslag fra i år. Man behøver ikke rende rundt og være i tvivl om noget, man kan sådan set bare sætte sig ned og læse. Jeg kunne vælge at bruge mine få minutter på at komme med en detaljeret gennemgang af vore forslag, men det vil jeg ikke, for det, vi diskuterer nu, er denne Højteknologifond.

Når Socialdemokratiet er imod den, er det ikke, fordi vi ikke gerne vil have mere forskning, for det vil vi gerne. Det er heller ikke, fordi vi ikke tror, at der kan gøres noget mere og bedre for at omsætte viden til arbejdspladser. Det tror vi på, og vi tror også, det er nødvendigt, men vi mener ikke, Højteknologifonden er vejen frem, fordi vi ikke tror, at den kan bidrage til den samlede ramme, som forskning og innovation foregår inden for.

Fru Hanne Severinsen talte om at være skuffet over et betækningsbidrag. Det, jeg er skuffet over, er, at regeringen kommer med denne konstruktion, til trods for at den sammen med alle partier i Folketinget har lavet en reform af hele det forskningsrådsvigende system, som skal kvalitetssikre hver eneste forskningskrone – altså lige bortset fra dem, som regeringen gerne vil have lov til at uddele i en fond til erhvervslivet – til trods for at man med det system har ønsket at gøre op med cigarkasseprincippet og knopskydningen – altså lige bortset fra, når det er en fond, hvor ministeren udpeger samtlige bestyrelsesmedlemmer – og til trods for at man har ønsket gennemsigtighed med hensyn til, hvordan pengene bliver brugt, har ønsket en diskussion på politisk plan og har lavet et helt nyt Strategisk Forskningsråd, som vi alle sammen står bag. Men alt det nægter man at gøre brug af, i stedet vil man hellere have sin egen fond og sin egen kasse.

Kl. 15.25

Hvis vi skal tale om skuffelse, vil jeg gerne melde mig i raden af dem, der er skuffede. Det er jeg, fordi man vælger denne model i stedet for

at bruge det system, vi alle sammen er enige om, og som netop har til sigte at kvalitetssikre forskningskronerne.

Måske kunne noget have været ændret, hvis der var blevet forhandlet om det, men jeg ved det ikke, for der har ikke været forhandlet. Under førstebehandlingen blev det faktisk lovet, at vi kunne snakke sammen om tingene, men der skete aldrig noget, og det endte med, at Viden-skabsudvalget måtte kalde ministeren i samråd for at høre, hvordan og hvorledes det stod til. Men det kom der ikke noget ud af.

Jeg synes, det er trist, og jeg synes også, det er rigtig ærgerligt, at der ikke har kunnet findes et bredt flertal til at fastlægge rammerne for forskningsområdet, som jo er et område, hvor der investeres i fremtiden. Jeg troede, det kunne lade sig gøre, fordi vi har lovgivningen til det, men vi kan jo ikke gøre noget ved, at regeringen vælger at lade være med at benytte sin egen lovgivning.

Vi har masser af konkrete forslag på forskningsområdet, men dette lovforslag er ikke et af dem, og jeg tror heller ikke, det bliver det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Også jeg føler mig kaldet af Venstres ordførers indlæg her ved andenbehandlingen.

Det sure i vores betækningsbidrag må være, at vi minder om den udmærkede lovgivning, vi sammen vedtog i sidste samling. Vi oprettede i enighed et nyt forskningsrådssystem, som gav rum for både den frie forskning og for de strategiske satsninger, som Folketinget måtte finde det hensigtsmæssigt at gennemføre. Der skete en kvalitetssikring af de midler, som det kan lykkes at prioritere til den vigtige investering i fremtiden, som forskning er, og samtidig fik vi med Grundforskningsfonden en af de bedste evalueringer, man overhovedet kunne ønske sig i forbindelse med en ordentlig brug af skatte-ydernes penge og investering i fremtiden.

Det forekommer derfor helt paradoksalt, når man ser, hvordan Højteknologifonden er blevet tilrettelagt. Det virker, som om Højteknologifonden simpelt hen er skabt som en knaphulsblomst til regeringen – en knaphulsblomst, som oppositionen ikke skal kunne sætte nogen torne på.

Det nye forskningsrådssystem og de brede forskningsforlig, som vi har lavet i de seneste år, er grundlaget for dansk forskning, og derfor